

स्त्री “परभुक्तां च कान्तां च यो भुङ्क्ते स नराधमः ।
स पच्यते कावस्तुलो यावच्चन्द्रदिशकरो” इत्यादिना
तत्स्त्रीगमने दोषाः ब्रह्मवै० पु० जन्मच० १८७० उक्ताः ।
परभृत् पु० परं अणुत्तुला कोकिलपुत्रं विभर्षि भृ-क्षिप्
इत० । १। काके अमरः २। स्त्रीतरपौषकमात्रे ति० ।

परभृत् पुंस्त्री० परेष स्त्रजनकभिन्नेन काकेन भृतः ।
१। कोकिले अमरः स्त्रियां जातित्वात् ङीप् । २। अन्यपुट-
मात्रे ति० । [४। पचादये च ।

परम् अव्य० पुं-अभि । १। नियोगे २। ज्ञेये श्वेदये च मेदि० ।
परम् ति० परं परत्वं माति-क । १। उत्कृष्टे २। प्रधाने ३। शब्दाद्ये
मेदिनिः ४। प्रत्यये च विश्वः ।

परमक्रान्ति स्त्री सू० वि० उक्तायां स्वयंस्य शेषक्रान्ती ।
परमक्रोधिन् पु० । विश्वदेवभेदे मा० अतु० १। अ० । २। अत्यन्त-
क्रोधान्विते ति० ।

परमसु(पू)रुष पु० कर्म० । पुरुषोत्तमे विष्णो [मेदिनिः ।
परमम् अव्य० पर+मा-उणि । १। सहजायाम् २। स्त्रीकारे च
परममहत् ति० परमं सर्वोत्कृष्टं महत् । सर्वोच्चया
उत्कृष्टमहत्त्वगुणयुक्ते आकाशादौ “कावचात्कृदिषां
सर्वं गतत्वं परमं महत्” भाषा० । भावप्रधानः निर्देशः
परममहत्त्वमित्यर्थः । तस्य भावः परममहत्त्व सर्वोत्कृ-
ष्टमहत्त्वे “परमाद्युपरममहत्त्वान्तोऽस्य वशीकारः”
प्रात० सू० “सूक्ष्मे निविशमानस्य परमाश्वत्वं स्थितिपदं
बभूव इति स्थूलं निविशमानस्य परममहत्त्वान्तं स्थि-
तिपदं चित्तस्य एवं तादृशयो कोटिमहत्त्ववतो योऽ-
स्माप्रतिष्ठातः स परो वशीकारः तद्वशीकारात् परिपूर्णं
योगिनश्चित्तं न पुनरभ्यासकृतं परिक्रमोपैच्छते” भा० ।

परमर्षि पु० कर्म० । वेदव्यासादिषु ऋषिषु तज्ज्ञानविरक्तिः
सत्सु पु० १२० अ० यथा
“ऋषिर्हि सागतौ धातुर्विद्यासत्यवपश्नुते । एष सन्नि-
चयो यस्मात् आह्वयश्च सतत्त्वृषिः । विद्वत्समका-
बन्तं बुद्ध्या व्यक्तिसिद्धयम् । ऋषते परमं यस्मात् प-
रमर्षिस्ततः भृतः । गत्तृषाद्विप्रतेर्ज्ञातोर्नामानि वृत्ति-
कारणम् । यस्मादेव स्वयंभूतस्यास्मात् ऋषिता मता” ।

परमहंस परमः हंस आत्मा यस्य सत्त्वादिभेदे “जुहीचको
बहुदकः हंसश्चैव तृतीयकः । चतुर्थः परमो हंसो योय
पश्चात् स उत्तमः” हारीतः । परहंसोऽप्यत्र “परहंस
किदृशं च रण्यं गोवाचविर्मिताय । शिखां यत्तोप-
मीतं च तिलं कर्म परित्यजेत्” स्कन्दपुराण “सशिवं

वपनं कुर्यात् हंसश्च परहंसकः । पौर्णमास्यां हस्तज्येष्ठां
वपनं परिकीर्त्तितम्” पुराणसहिते तद्वर्णनः स्थिताः ।
दण्डधारणविद्वद् एव विद्वस्तु तद्वाप्ति “न दण्डं
न शिखां नाष्वादनं न भैक्षं चरति परमहंसः” महोप-
निषद्भुक्ते “ज्ञानमेवायं दण्डः” इति तत्त्वव्याक्यशेषात् ।
अन्येऽपि तद्वर्णनं मितः नि० सि० च उक्ता दृष्ट्याः ।
कर्म० । २। परमात्मनि इतरेप्रतिपादके उपनिषद्भेदे ।

परमाणु पु० कर्म० । सर्वापकटे परिमाणयुक्ते वैशेषिकमत-
प्रसिद्धे चित्तपुंतेजोमहतां १। अणुं गभेदे तस्य च नि-
त्यत्वं तैरङ्गीकृतम् तद्व्यापकभावात् । ततो महाभूता-
रत्नप्रकारस्तु उत्पत्तिशब्दे १११५ पु० कणादभाष्यव्याय-
कन्त्योक्तो दर्शितः । “दोषयुमानास्तिष्ठन्ति प्रचये
पवमाणवः” इत्युक्तिसु सर्वलोन्मुखवायुपरमाणुवि-
षया उत्पत्तिशब्ददर्शिते कणादभाष्यप्रामाण्ये वायव्यपर-
माणूनां प्रथमं क्रियोत्पत्त्यैव दोषयुमानत्वोक्तः अ-
न्येषां च तत्प्रेरणेनैव ततः परं क्रियोत्पत्तेः सम्भवात् ।
अन्यथा वायव्यपरमाणो दोषयुमानत्वविशेषणाय
इति विवेच्यम् । २। परमाणुवच्छिन्ने कावभेदे “स कावः
परमाणुर्वै यो भुङ्क्ते परमाणुताम् । सतो विवेच-
मुन्वयस्तु कावः स परमो महान्” भाग० १। ११५
“सतः प्रपञ्चस्य परमाणुतां परमाणुवस्थां यो भुङ्क्ते
स कावः परमाणुः तस्यैव विवेचं वाक्यं यो भुङ्क्ते
स परमो महान् । अयमर्थः “महत्ताराचकस्य”
इत्यादिना यत् स्वयं पर्यटनं वक्रति तत् स्वयं वा-
यता परमाणुदेशमतिक्रामति तावान् कावः परमाणुः ।
यावता च द्वादशराश्यात्मकं सर्वं भुवनकोषमतिक्रामति
स परमो महान् संवत्सरात्मकः तस्माद्व्यायुग-
मन्तरादिक्रमेण द्विपराज्ज्ञानत्वमिति श्रीधरस्वामी ।

परमाखण्डक पुं० परमाणुरङ्कं यस्य । १। श्वरे विष्णो शब्द-
भावा । अक्षुः शरीरावस्थकत्वाङ्गीकारे सर्वकर्तु-
रीश्वरस्य परमाणूनां तस्याङ्गत्वेनाङ्गीकारेण शान्त-
स्थितिं न्यायमते स्थितम् ।

परमात्मन् पु० कर्म० । परमेश्वरे “स्वर्गापवर्गलोभार्गमान-
नन्ति मनीषिणः । ब्रह्मपातिमसावन् परमात्मा निष्-
प्यते” जुहुमा० “परमात्मा परं ब्रह्म निर्गुणं प्रकृतेः
परः । कारणं कारणावाञ्छा श्रीकृष्णो भगवान् स्वयम्”
ब्रह्मवै० पु० प्रकृति० २२५० गीता १५ अ० । [विष्णो]
परमादित पु० परममहत्तं यस्य । सर्वभेदरहितं परमात्मनि